

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Diplomová práce: **Územní rozhodovací procesy**

Diplomant: **Vojtěch Jiránek**

Vedoucí: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Oponent: JUDr. Josef Vedral, Ph.D.

I.

K předmětu práce:

Předmětem práce jsou procesy pořizování a vydávání právně závazných správních aktů a úkonů na úseku územního plánování podle zákona č. 183/2006 Sb. (stavebního zákona), a to jak aktů abstraktně-konkrétních, zejména územně plánovací dokumentace, tak aktů individuálních, zejména územního rozhodnutí a územního souhlasu. Předmět práce je tak značně široký, což předurčuje jistou extenzitu výkladu na úkor intenzity analýzy řešené problematiky. Těžištěm práce je výklad procesní stránky vydávání aktů územního plánování. Autor však řeší i nezbytné související hmotně-právní aspekty, týkající se zejména obsahu a povahy jednotlivých aktů a úkonů územního plánování.

K systematic (strukturu) práce:

Práce má z obsahového hlediska vcelku logickou strukturu, která do značné míry kopíruje systematiku zákonné úpravy územního plánování v části třetí stavebního zákona, což je ovšem pochopitelné. Po formální stránce je však systematika práce poněkud nelogická. Kapitola 1.1. je nevhodně široce (tudíž neurčitě) nazvána „Územní plánování“. Zahrnuje přitom tři oddíly: 1.1.1. Politika územního rozvoje a 1.1.2. Územně plánovací dokumentace, které pojednávají o hmotně-právní i procesně-právní problematice, a poté oddíl 1.1.3. Územní rozhodnutí, který pojednává více méně jen o hmotně-právních aspektech. Poté následují další dvě kapitoly, které se zabývají procesně-právní stránkou vydávání územního rozhodnutí, a to 1.2. Standardní územní řízení (v rámci tohoto oddílu autor vydělil poddíl 1.2.4., který je rovněž nazván „Územní rozhodnutí“, tzn. stejně jako jeden z předchozích oddílů) a 1.3. Zjednodušené územní řízení. Pak následuje poslední kapitola 1.4. Územní souhlas, která pojednává o hmotně-právních i procesně-právních aspektech vydávání územního souhlasu. Zvolené číslování vzbuzuje například otázku, kde jsou či mají být kapitoly 2.1. či 2.2.

K obsahu práce:

Práce je celkově popisná. V řadě pasáží z převážné části parafrázuje zákonný text (např. str. 6 o politice územního rozvoje, str. 9 násl. o územně plánovací dokumentaci, str. 33 a násl. o územním rozhodnutí), popřípadě přebírá právní věty z vybraných stěžejních judikátů. V obou případech však autor dokázal vybrat podstatné normativní či kazuistické prvky (instituty, principy či závěry) a uspořádat je do vlastní vcelku logické obsahové struktury. Autor dále dokázal vybrat klíčová soudní rozhodnutí, která se zabývají výkladem nejednoznačných zákonných pojmů či institutů. Pracoval především s judikaturou Nejvyššího správního soudu (NSS) a Ústavního soudu (ÚS). Při práci s judikaturou však velmi často více méně jen doslovně cituje někdy i obsáhlé právní věty z vybraného judikátu, aniž by judikатурní právní závěry podrobněji rozebral či zhodnotil, natož polemicky či kriticky. V tomto smyslu lze říci, že pracuje s judikaturou jako s druhem právního předpisu, který je normativní daností a o kterém se nediskutuje. Obsáhlé doslovné citace judikátů bez autorova komentáře jsou např. na str. 6-8, 11, 14, 22, 39-40. Někdy autor volí metodu doslovného převzetí i u zákonného textu bez vlastního rozboru či komentáře, např. na str. 13, 14-15 či 26. Dlužno ale dodat, že citace daného ustanovení či právní věty je vždy případná, tzn. má smysl v celkovém kontextu textu.

Podobně pak autor pracuje i s citacemi literatury. Srov. např. obsáhlou doslovnou citaci z komentáře J. Macháčkové a kol. na str. 48 nebo z článku J. Vedrala na str. 64-65.

Některé vývody autora v Závěru (str. 68) postrádají oporu v předchozím textu práce, např. úvaha o „účasti občanských sdružení“ jako o „největší procesní slabině StavZ“.

Práce tak jako celek představuje celkem srozumitelné (praktické) shrnutí zákonné úpravy s použitelnými právními větami z nejdůležitější judikatury NSS a ÚS, občas doplněné o výtahy z komentářové či časopisecké literatury. Práce nemá větší ambice na vlastní, originální hlubší či podrobnější rozbor zákonné úpravy či judikatury. Autor si příliš neklade složitější otázky. Do úvah či řešení otázek se pouští zpravidla jen na základě a v mezích vybraného judikátu.

Práce je však jako celek logicky uspořádaná, jasně a přehledně napsaná. Podstatnější věcnou chybou (na str. 7) je opomenutí nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/07, kterým byl překonán autorem citovaný rozsudek NSS č. j. 3 Ao 1/2007-44 (převážilo tím materiální pojetí „starých“ územních plánů, resp. opatření obecné povahy vůbec).

K formální stránce práce:

Někdy byl autor inspirován zákonným textem do té míry, že v některých odstavcích své práce začíná rovnou prostým uvedením čísla paragrafu/paragrafů zákona, kde je daná problematika upravena, aniž by je stylisticky zasadil do nějaké věty. Např. kapitola 1.1.2. Územně plánovací dokumentace začíná takto: „§ 36 – 71 StavZ“. To je nevhodné.

Na str. 45 je technická chyba: začátek druhého odstavce začíná nesouvisející slovní vazbou „Ostatním veřejnou vyhláškou“. Patrně zde autor omylem vynechal část textu o doručování oznámení stavebního úřadu o zahájení územního řízení.

Otázky k obhajobě:

Prosím autora, aby rozebral následující otázky:

1. Jak lze argumentovat ve prospěch názoru, že politika územního rozvoje je z materiálního hlediska opatřením obecné povahy?
2. Proč zákonodárce upravil v zákoně odděleně proces územního řízení a proces stavebního řízení, resp. postup vydání územního souhlasu a postup ohlášení stavby? Jaký to má smysl?
3. Jaký mají či mohou mít právní význam námitky souseda v rámci postupu vydání územního souhlasu?

II.

Na základě výše uvedených skutečností **doporučuji** předloženou diplomovou práci **k obhajobě** a – s výhradou průběhu obhajoby – navrhuji klasifikovat ji známkou „**dobře**“.

V Praze dne 8.12.2014

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK v Praze